

CZTA (7) sb f

sg A czte (2). ◇ pl A czty (3). ◇ I czdami (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uczta, biesiada, poczęstunek, ugoszczenie; mensa Mącz; coena Calag (7) : A tym obyczaiem łobie lud społity vbogi łwe práwá łtrácił/ gdy prołty lud poczał przełozonym pochlebiác zá czdami łwobodnemi/ łkąd Rzecz społita záłię poczęłá niłzczeń. *BielKron* 119, 119; *Extruere mensas epulis, Kofztownemi potráwami czte wyrządźić. Mącz* 422d; *PowodProp* 74.

Zwrot: »zaprosić, wezwać na czte« (1 : 1): Záprosić et wezwać ná czte. *Invitare. Vocare ad coenam. Calag* 151a.

Szeregi: »czta i witanie« (1): Rurał [...] ył łie coffáyac na zad/ kokołfyć y nádymác/ á chłopyęta obaczywłfy že łie yełłcze gnyewa/ á czty y withanya nye zá wdzyęczne przyimuye/ przydali mu wyęcey *GliczKsiqż* H8.

»potrawa, trunek i czta« (1): bołmy łie też barzo záleželi y zániedbáli Rycerłkich łpraw/ vzywáiác rozmáiće domowey wczefności [...] przes potráwy/ trunki y czty rozmáite *BielSpr* 60v.

Synonimy: biesiada, czczenie, czestowanie, cześć, podejmowanie, uczta, wieczerza.

KN